

rokah Marije in Jožefa. Tudi notranjost cerkve je okrasil s freskami. Sredi cerkvenega stropa se razprostira Bog Oče, blagoslavlja svet; pred njimi, je sv. Martin, ki deli siromaku svoj plašč, in nekoliko više zopet sv. Martin, sprejet v nebeško slavo. Ostali del stropa je okrasil z raznobarnimi arabeskami, zlasti okvire teh slik. Ljudem je posebno uporaba zlate barve ugajala.

Ob straneh in sicer na levi in desni pod stropom nad okni, je po osmero slik: prva na moški strani pri koru kraljevega pevca Davida, njemu nasproti na levi sv. Cecilije; potem na vsaki strani po šest apostolov, naposled na desni Jezus, sedeč na

WOLF: KLIC K POSLEDNJI SODBI
freska ob nekdanji zakristiji pri Sv. Jakobu v Ljubljani

četverih Ezehielovih živalih, njemu nasproti pa sv. Pavel. Apostoli so značilno naslikani glede postave in obrazov, da jih je lahko razločevati. Ob slavoloku vihtita dva angela kadilnico. Napis: Posvečeno bodi Tvoje ime. Poleg desnega stranskega oltarja visi na zidu velika oljnata slika M. B. v nebo vzete ($4 \times 2,5 m$). Posneta je po Tizianovi Assunti. V nasprotnem oltarju je slika M. B. sv. rožnega venca. Spredaj na zidu pa je naslikan sv. Alojzij, ki mu angeli vijejo zasluge v podobi vencev, pripravljajoč mu nebeško slavo. — To delo je poveril Wolfu župnik Jožef Hašnik.

Dopisnik Zgodnje Danice (1863, 126) dostavlja k temu popisu slik: Posebno naj nas še to veseli,

da imamo domorodca, ki je to izvrstno delo ne po tujih vzorih, ampak po lastnih izumih, tako primerno, naravno in dobro izvršil, da v resnici delo delavca hvali. Upati smemo, da utegnemo imeti Wolfa v naši kroniki med prvimi slikarji, če bo zvesto napredoval v slikarstvu.

L. 1864. je naslikal za veliki oltar v Sostrem župnega patrona sv. Lenarta. Isto leto v začetku julija je izpostavil v reduti 3 m visoko in 2 m široko sliko za bratovščino sv. Uršule v Dobropoljah. Slika predočuje izpostavljeno sv. Rešnje Telo, katero molita sv. Uršula in sv. Alojzij in pod tema ljudje raznih stanov. Vse osebe na sliki lepo izražajo s svetim strahom zedinjeno ljubezen pred skrivnostnim Veličastvom. (Danica 1864, 159.)

V Šmartinu pri Kranju je okrasil l. 1865. pročelje župne cerkve s sliko sv. Martina, ki na konju sedeč z mečem deli svoj plašč siromaku.

Isto leto je slikal na mokri omet v kapelici sv. Frančiška v Stražišču pri Kranju. Uprizoril je razen Boga Očeta sredi svoda na levi strani sv. Frančiška Ksaverijana, ki pridiguje poganom, na desni krščujočega kraljico, nad zakristijskimi vrati pa sv. Frančiška Asiškega, ko prejema rane.

Neposredno na meji kranjske dežele na goriški strani je župna cerkev sv. Jakoba v Štjaku. Tu je Wolf l. 1866. za 200 gld. ob svoji hrani poslikal strop svetišča in pa stene od okrajkov do stropa. Na stropu je največja slika, predstavljajoča presveto Trojico: Bog Oče z žezlom v roki, Bog Sin s križem in Sveti Duh v podobi goloba. Pod sv. Trojico je pet angelskih glav, plavajočih v oblakih. Ob tej glavni sliki sta na vsaki strani po en angel, držeča kadilnico, ki jo vihtita proti sv. Trojici. Dalje sta na stropu še dva cerkvena učenika: sv. Ambrož s pluvialom in štolo, poleg njega pa angel, držeč v rokah napis: Te Deum laudamus; na evangelijski pa sv. Avguštin tudi v pluvialu z angelom, ki ima žlico v rokah. Oba svetnika povzdigujeta oči in roke proti sv. Trojici. Na steni epistelske strani se vrste: prerok Jeremija, tožeč nad razvalinami jeruzalemskega mesta, Daniel z levom, sv. Blaž s svečo in David s harfo, nazadnje pa Mozes na Sinajski gori. Slike so lepe in dobro ohranjene. (Poročilo g. kurata Iv. Franketa.)

L. 1866. je Wolf naslikal za glavni oltar v Zalem logu sliko Marijinega vnebovzeta. (Volčič: Življenje prebl. D. M., 8. snopič, str. 242.)

Zgodnja Danica je pisala (1866, 173), da je bila v Wolfovem stanovanju zraven deželne hiše 1. avgusta 1866 razstavljena slika sv. Ruperta za župno cerkev sv. Ruperta na Dolenjskem. Poročevalec je pripomnil: Častiljivost presvete Trojice, pobožnost sv. Ruperta, zamaknjenost angelov, vsesplošna dostojnost odlikuje sliko. Upam, da se domači umet-